

VÅG Å KJEMPE

VÅG Å VINNE

UTGITT AV MARXIST-LÉNINISTER
VED STK

NR 3/72

AAVIS 5,6%-BLÖFFEN, KREV 25%

Skuespillet er over for i år. I siste scene tar partene hverandre i hendene på at 5,6%, det er fine greier det!

Hvorfor kaller vi lønnsoppgjøret mellom LO og NAF for et skuespill? Jo, fordi både LO-ledelsen og NAF står på arbeidskjøpernes side. De har ikke så vanskelig for å komme til enighet. Samtidig hykler LO-ledelsen at de slåss for arbeiderne, og resultatet framstilles som en framgang for arbeiderne, mens det i virkeligheten vil bety senket reallønn.

Bevis for disse påstandene: LO-ledelsen har utformet kravene ut fra en vurdering av "hva industrien kan tåle". Først og fremst skal altså kapitalistene sikre seg fortsatt feite tider, så får heller vi tåle magrere lønningsposer. Ville det ikke være en ide for "arbeidernes talsmenn" å bestemme kravene ut fra hva arbeiderne kan tåle?

Dessuten: LO-ledelsen og NAF er enige om at vi må inn i EEC, og at de levedyktige konsernene må øke sine profitter for å stå sterkere i EEC. Dette har også sitt å si for hva LO og NAF mener at industrien kan tåle av lønnsøkninger i år.

Det er totalt knéfall for kapitalistene å mene at økte profitter trykker arbeidsfolks kår. Men slik er LO-ledelsens tankegang, både i lønnsoppgjøret og EEC-spørsmålet. Hvor kommer profittene fra? Fra vårt arbeid. Hva skjer når kapitalistene blir rikere og mektigere? Jo, utkonkurrering av de små bedriftene, sammenslåing, flytting av arbeidskrafta, utrygghet!

5,6% ER EN BLÖFF!

For det første har prisstigningen i siste tariffperiode vært 15%, skattetrykket har økt med 9% og produktiviteten har økt med 7%. Hele dette byttet, minus 5,6%, raker kapitalistene til seg. For det andre er det lite av de 5,6% som går til økt timelønn. Noe kommer først neste år, noe er sosiale goder som bedre sykkelønsordning, og noe brukes til forbedringer av ulike bestemmelser i overenskomstene. Innholdet i posen beres vekk av at skatten øker med lønnsøkningen, trygdeøkninger kan vektis, og prisstigningen blir minst 8-10%. Tilbake blir en "utpreget lavtlønnsprofil" -- lav lønn for alle!

25% ER UT FRA DETTE ET MINSTEKRAV HVIS IKKE REALLÖNNA SKAL SYNKE. Dessuten må vi kreve prisstopp med skikkelig kontroll.

Prisene og skatten tar alt sammen likevel, sier noen. Ja, kapitalistene forsøker alltid ta igjen det tapte. Men det betyr ikke at vi kan gi opp. Det betyr bare at kampen må fortsette, så lenge kapitalismen finns.

STK-KLUBBEN SKAL NÅ TA FATT PÅ DIREKTE FORHANDLINGER MED BEDRIFTEN. Vi er ikke bundet av hva LO og NAF er kommet til. Vi må stå fast på et krav om 25%, som er det eneste naturlige ut fra prisstigningen. Om nødvendig må vi gå til streik. Bare de som gjorde det, kom ut av 1970-oppgjøret med overskudd. STKs overskudd i 1970 var 30 millioner. De kan betale oss en lønn vi kan leve av!

SKAL UORGANISERTE TVINGES INN I LO?

Det er sjelden at LO-ledelsen hører på arbeiderne når tariffkravene skal utformes. Men kravet fra STK-klubben om at bare uorganiserte skal få tariff-tillegget var de snare til å ta opp.

Kamerater, dette kravet vil bare skade fagbevegelsen! La oss trekke det tilbake! La oss stemme mot det når klubbmøtet skal vedta våre egne tariffkrav!

Vi vil bygge en fagbevegelse med større enhet og sløgkraft - vi trenger alles oppslutning. Men vi når ikke dette målet med tvangsmetoder.

Ingen har råd til å jobbe uten full betaling. Hvis kravet går gjennom vil organisasjonsprosenten bli 100. Men mange vil føle det som utpressing - "kr. 11,50 i uka, eller lavere lønn!" Solidaritet, aktiv oppslutning og kamp - hvor blir det da av dette? Medlemmene vil bli passive og misnøyde, og byråkratiseringa og toppdirigeringa i LO vil øke.

Det hadde vært bedre om LO satte fram skikkelige tariffkrav og gikk til kamp på dem, enn å få istand krangel om alle skal få de lusne 3-4 prosentene i året. LO-ledelsens prat om "samfunnets haikere" osv. skaper bare vondt blod blant arbeiderne, og har til hensikt å lede oppmerksomheten vekk fra de virkelige snylterne. Kapitalistene lever fett på vårt arbeid, og LO-ledelsen lever også ganske bra på vår kontigent. Det er snylterne!

De uorganiserte blir utbyttet som oss. De tar grovt feil når de ikke organiserer seg, men de er ikke våre fiender. Vi kan ikke bekjempe dem med tvang, vi må diskutere med dem.

I Spania har vi hatt treenigheten stat-monopolkapital-tvangsmessige og toppdirigerte "fagforeninger" i snart 30 år. Det kalles fascisme. LO-ledelsen tar oss steg for steg i samme retning. Deres interesse for forslaget bunner ikke i ønsket om en sterk arbeiderorganisasjon, men i ønsket om økte kontingentinntekter og sterkere grep om all opposisjon på arbeidsplassene.

I forrige nummer av "Våg å kjempe" skreiv vi om suspensjonene av folk som var mistenkt for å gi ut marxist-leninistiske aviser. Hvis forslaget om tariff tillegg bare til organiserte går gjennom, kan slike "bryssomme" enkeltmedlemmer (eller kanskje hele avdelinger) bli nektet skikkelig lønn, og dermed har LO-ledelsen et kraftig våpen mot all opposisjon!

NEI TIL SPLITTELSESFORØK! NEI TIL TVANGSORGANISERING!

BARE KAMPLINJA KAN FØRE FAGBEVEGELSEN FRAMOVER!

ALBANIA - et sosialistisk land!

Kampen for høyere lønn og bedre arbeidsforhold er bare en del av arbeiderklassens kamp. Den avgjørende fasen er kampen for sosialismen. Gjennom lønnskamp og streiker kan arbeidsfolk slåss for midlertidige forbedringer. Men de avgjørende spørsmål, nemlig hvem som skal bestemme i samfunnet, monopolkapitalen eller arbeiderklassen, blir ikke løst ved lønnskamp alene.

Med sosialisme mener vi marxist-leninister ikke den borgerlige samarbeidspolitikken som arbeiderpartiet har ført her hjemme. Heller ikke den halvfascistiske arbeiderfiendtlige styreformens som har utvikla seg de siste 10 åra i Sovjet. Med sosialisme mener vi land som Kina og Albania.

Vi kaller dette for proletariatets demokratiske diktatur. Demokratisk for arbeiderklassen, fordi de har rett og plikt til å velge arbeiderkontrollkomiteer som skal virke alle steder, for eksempel kontroll av ledelsen på de enkelte fabrikker slik at ikke enkelte folk skal få anledning til å utvikle nye pamper som lever på bekostning av folks arbeid. Nettopp fordi ingen skal få anledning til "å slå seg opp" er det også diktatur.

For oss på STK vil et proletarisk diktatur i følge dette bli at vi arbeidere her hadde makt over direktør Båtan, at vi bestemte drifta og over bedriftens kapital gjennom bedriftsråd. Direktør Båtan og hele IIT-ledelsen ville vi sende på enkelt kroppsarbeid på lik linje med enhver annen ufaglært arbeider.

Hvordan fungerer så proletariatets demokratiske diktatur i praksis? Albania er et lite land, uten lån eller særlig med handel eller hjelp fra andre land. Men det i alle land i Europa de siste åra har vært sterk prisstigning, synker prisene i Albania mens lønna går opp. Sosiale tjenester her et nivå som er høyere enn Norges, alle er sikret hjelp og støtte, fækses er legehjelp, tannlege og medisiner gratis og koliger er uten innskudd med minimal husleie.

Lær av Albanias eksempel.